

دارای یک طبقه ضعیف اقتصادی هستیم که بزرگ تر شده است و مطالباتش سیاسی نیست/ نباید با ممانعت از بیان اعتراضات جامعه را سرخورده کرد چرا که تبعات پس از آن مطلوب نیست.

جامعه زنده وقتی درد می کشد فریاد می زند؛

یادگار امام ضمن بیان تحلیل خود از حوادث دی ماه 1396، گفت: ما فرزندان انقلابیم اما نسبت به مشکلات و اشتباهات و انحرافات بی اعتنا نیستیم.

به گزارش اسپادانا خبر حجت الاسلام سید حسن خمینی اعتراض را حق مردم و نشانه پویا بودن جامعه می داند و تاکید دارد که نباید با ممانعت از بیان اعتراضات جامعه را سرخورده کرد چرا که تبعات پس از آن مطلوب نیست.

اهم گفتگوی او با سالنامه روزنامه آرمان را در ادامه بخوانید:

*واقعیت این است که تحلیل های خوب و همچنین تحلیل های بدی را می توان از وضعیت فعلی جامعه ایران و حوادثی که اشاره کردید بیان کرد که ممکن است هر دو به عنوان اینکه بخشی از واقعیت را بگوید، درست باشد. یک تحلیل خوب در مورد این وقایع این است که جامعه ما درد را می فهمد؛ یعنی یک جامعه زنده است و در مواقعی که جمهوری اسلامی می رود تا خدای ناخواسته دچار شوک شود، با ابراز درد همه را هوشیار می کند. این اتفاق از سال 1376 افتاده و حتی من می توانم بگویم در سال 1384 هم به نوع دیگری افتاده است؛ در ادامه در سال های 88 و 92 نیز این ابراز درد را شاهد بودیم.

این، است اخیر حوادث هم اتفاقات این از یکی بودیم؛ شاهد را جامعه رفتار این هم (1378) دانشگاه کوی چون حوادثی در* وقایع نشان می دهد که این جامعه زنده است؛ جامعه زنده وقتی درد می کشد فریاد می زند؛ در حالی که در دیکتاتوری ها و جوامع بسته این ابراز درد را نمی بینیم و سیستم به شکل ناگهانی فرو می پاشد.

*حوادثی چون اعتراضات دی ماه می تواند یکی از علائم مثبت جامعه ما باشد؛ وقتی مردم ما مانند جوامع دیگر که به صورت شخصی و یا به صورت گروه های مرجع (مثل احزاب، تشکل ها، سندیکاها)، می توانند نسبت به حوادثی حتی بالاتر از نقد، اعتراض کنند و حتی یک پله بالاتر، تخطئه های خیلی جدی کنند، اتفاق خوبی است و به نظر من نباید این امکان را از جامعه گرفت، بلکه باید سعی کرد عوامل رسیدن به این نقطه را از بین ببریم.

*اینکه مردم وقتی از موضوعی به درد آمدند، داد بزنند و اگر از صنفی خوششان نیامد بتوانند بایستند و پرخاش کنند، خیلی بهتر از این است که یک روز دیگر به جایی برسیم که بازگشتی نداشته باشد. لذا من فکر می کنم با این دید مثبت هم می توان به کشورمان نگاه کنیم. اما از جهت منفی هم این اعتراضات ضعف های مهمی را نشان داد که اگر به آن توجه نشود می تواند در آینده بحران ساز شود. راه های بسیاری هم برای حل آن هست ولی همه آنها از مسیر داخل شدن بیشتر و بیشتر مردم در ساختار تصمیم سازی و اجرا می گذرد.

*از دعوای سال 88 تا دعوای 96 تفاوت های زیادی وجود دارد؛ حتی مثلا در نحوه برخورد نیروی انتظامی. این برخورد به رغم این موضوع است که شعارهای این بار از انتهای مسیر شعارهای سال 88 (یعنی تندترین شعارها) شروع شد.

*امروز دارای یک طبقه ضعیف اقتصادی هستیم که بزرگ تر شده است و مطالباتش سیاسی نیست. این مطالبات غیرسیاسی یا غیرفرهنگی، اگر برآورده نشود، فارغ از یأس و ناامیدی که پدید می‌آورد می‌تواند زمینه ساز دو پدیده باشد؛ یا فروپاشی و یا حاکمیت نوعی پوپولیسم اقتدارگرا، به معنای یک حکومت بسیار خشن ولی در کوتاه مدت، عوام فریب و سرکوب‌گر. در چنان وضعیتی شورش‌ها خاموش می‌شود، توزیع به ظاهر برابر صورت می‌گیرد و گشایش‌های کوتاه مدتی رخ می‌دهد ولی معلوم نیست که در بلند مدت چه نتیجه‌ای در حوزه آزادی‌های مدنی و حتی استقلال سیاسی و رشد و توسعه اقتصادی حاصل می‌شود.

برچسب‌ها: [آیت‌الله خمینی](#) [1]

[اعتراض](#) [2]